

dog kunde komme til at gaa sammen i andre ligesaa vigtige Spørgsmaal. Men det lader til, at det ærede Medlem for Veile Amts 2den Valgkreds (Berg) fuldstændig har tabt Troen paa, at der skulde være nogen Lanke om, at vi nogenstunde skulde komme til at arbejde sammen. Dette ærede Medlem har mere end nogen Anden fra den Side idelig og idelig gjentaget: „det nye Standpunkt“, „den nye Situation“, „Ministeriets nye Venner“, „intime Venner“, ja, som det ærede Medlem, der sidst havde Ordet, kaldte dem, „Feste for Ministeriets Triumfvogn“, og det er netop derfor, jeg har i Sinde, forinden vi gaa til Afstemning over dette Mars Finantslov, lidt nærmere at udvilde, hvordan jeg opfatter Forholdet, fordi jeg ikke har Lyst til at lade staa uimodfagt en Del af, hvad der er sagt af det ærede Medlem for Veile Amts 2den Valgkreds (Berg), og at lade det gaa ud iblandt Befolkningen, thi han har umiskjendelig lagt for Dagen, at det er derfor, han vil anklage os for vore Vælgere, og han ser allerede i Fantasten en glimrende Seir, saaledes at alle vi, der nu ere satte paa Anklagebænken, skulle forsvinde som Dug for Solen, saa snart Valg skulle foregaa. Ja, han er endog gaaet saa vidt i den Henseende at bede denne Regjering, som han har saa venligt at Die til, om den ikke kunde bekvemme sig til at opløse lige strax. Jeg tror, at det var noget af det Sandeste og Korrekteste fra det ærede Medlems Standpunkt af Alt, hvad jeg har hørt ham sige under disse Forhandlinger, og jeg vil ogsaa gjerne tro, at han nærer en vis Frygt for, at jo længere vi skrive fremad og gaa hen i Sommeren, desto mindre vil han maaske være i Stand til at faae denne Udryddelsestrig ført igennem; men ffete Dpløsningen i dette Dieblik, saa nærede det ærede Medlem det bedste Haab om, at da kunde han faae vore Stole tomme og faae sat Andre paa dem. Jeg vil for Resten sige det ærede Medlem, at dersom Regjeringen ser sig i Stand til at kunne efterkomme hans Ønske, skal jeg ikke have det Hjærneste derimod; det kunde være interessant for mig at se, hvad det ærede Medlem kunde udrette ude i Folket imod os, og skulde vi ikke faae vore Mandater igjen, antager jeg ikke, at Nogen af os vil betragte det som en Ulykke, men at vi derimod godt kunne affe Pladsen til Andre, i Særdeleshed, naar vi tro at kunne gavne Fædrelandet derved. Men jeg skal for Dieblikket forlade det ærede Medlem og holde mig dels til Finantslovens Indhold og dels til den ærede Regjering; siden skal jeg komme tilbage til det ærede Medlem. At der nu ankes saa meget over, og at det bebreides os saa stærkt, at vi kunne og ville stemme for denne Finantslov, undrer mig i høi Grad, da der ikke i den er nogen Afvigelse paa noget Punkt af en ser Bestaaffenhed, som kan berettige de Herrer til at mene, at vi ikke skulde kunne stemme for en saadan Finantslov.

Det er sagt af den ærede Ordfører og af flere andre ærede Medlemmer — jeg har ikke selv gjennemgaaet de enkelte Poster saa nøie, men jeg tør dog dristigt gjentage det — at der ingen Forskjel er paa denne Finantslov og den, vi vedtog i Fjor; selv det ærede Medlem for Veile Amts 2den Valgkreds har ikke kunnet benegte, at de ligne hinanden som to Draaber Vand. (Ber g. Nei!) Ikke det? ja, saa er det en Misforstaaelse. Jeg veed nok, at der er enkelte Poster paa Finantsloven, som ikke vare der i Fjor, f. Ex. Løspedoffikbet og Stiftsmidlerne — det vil sige, Stiftsmidlerne havde en anden Form i Fjor, og det var i Særdeleshed dem, vi førte Kampen om — men med Hensyn til Summerne, naar de blive gjorte op for de forskjellige Ministerier, turde jeg tro, at denne Finantslov udviser ikke mere rundelige Bevillinger til Regjeringen end den, det ærede Medlem var med til at vedtage i Fjor. Med Hensyn nu til det, at man skulde bevilge denne Regjering dette Mars Finantslov af særlig Belvillie, har jeg dog Lyst til at værgе mig derimod, ikke fordi jeg personlig har Noget imod de Mænd, der sidde i Regjeringen, det er saa langt fra. Jeg hilste ikke deres Ankomst til Regjeringen med nogen synderlig Glæde, det er ganske vist. Om der endog saa er enkelte af dem, som jeg kunde ønske, havde Plads i en Regjering, saa skal jeg dog ikke negte, at saaledes som Regjeringen blev sammensat i sin Helhed, lovede jeg mig ikke noget Godt af den, og det har jeg ogsaa viist. Men skulde der være Noget, som jeg specielt skulde bebreide den hvi Regjering, da var det dette, at det Fysionomi, den viste os, som den traadte herind som Regjering, var himmelvidt forskjelligt fra det, som den viser os nu. Jeg tør ogsaa nok uden at fornærme Nogen sige, at, da den første Gang traadte herind, viste hele dens Optraaden, hele dens Fysionomi, at den var saa reaktionær, saa aristokratisk som vel muligt, og den er lang Tid efter gaaet frem paa samme Maade, lige til den 12te April, ja, jeg kan gjerne sige, lige til den 8de November f. A. Det er ganske vist; men siden den Tid maa jeg tilstaa, at der for min Betragtning — jeg veed ikke, om det er gaaet Andre ligesom mig — er foregaaet en mærkwerdig Forandring med Regjeringen. Jeg tænker i saa Henseende især paa Skoleloven, der kom herind, og som vi havde til første Behandling her, og jeg forundrede mig ligesom over den velvillige Maade, hvorpaa Kultusministeren optraadte. Jeg vil ogsaa villig tilstaa, at hvis de andre af Regjeringens Medlemmer vilde optræde paa samme Maade, som han gjorde, saa vilde det gjøre mig ondt, om vi ikke skulde komme til at forhandle med dem mere, thi jeg vil ærligt vedkjende mig, netop med Hensyn til denne Minister og navnlig med Hensyn til Skoleloven, er jeg ikke blind for, at jeg muligvis bedre med